

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

The Development of Poetry Reading Skills by Reading the Poem Through Social Media of Mathayomsuksa 2 Students at Patongwittayamulnithi School, Hatyai District, Songkhla Province.

ฤดีรัตน์ ลอองแก้ว^{1*}, ศิริภา จันทรเกื้อ², วิมล งามยิ่งยวด³ และจิตรพงษ์ เจริญจิตต์⁴
Rudeerat Laongkaew^{1*}, Siripa Chankua², Wimon Ngamyinyuad³
and Jittrapong Jaroenjit⁴

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Bachelor student, Department of Thai, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² อาจารย์, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecturer of General Science Department, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

³ อาจารย์, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Lecturer Department of Thai, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

⁴ อาจารย์, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ Lecturer Department of Information Technology, Faculty of Science and Technology, Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: Rudeerat.lao036@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 42 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.02 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 3.03 ($\bar{X}$ = 17.02, S.D.

= 3.03) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 21.71 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 3.87 ($\bar{X}$ = 21.71, S.D. = 3.87) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบท ร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.64)
คำสำคัญ: การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ ,โคลงสี่สุภาพ, สื่อสังคมออนไลน์

Abstract

This research aims 1) to compare academic achievement between pretest and posttest to read the melody by reading the four polite stabilizer prose on social media of Matthayomsuksa 2 students at Phatongwitthayamulnithi School, Hatyai District, Songkhla Province and 2) to study the satisfaction with learning management, in reading aloud the melody by reading the four polite stabilizer prose on social media of the Matthayomsuksa 2 students at Patongwitthayamulnithi School, Hatyai District, Songkhla Province. The samples used in the research were 42 students in grade 2/6 at Phatong witthayamulnithi School, Hatyai District, Songkhla Province. Statistics used to test hypotheses include average, standard deviation, and T-values. the findings showed. 1) Pretest achievement is average ($\bar{X}$) equal to 17.02 with and standard deviation of 3.03 ($\bar{X}$ = 17.02, S.D. = 3.03) and posttest the average value ($\bar{X}$) is 21.71 and the standard deviation of 3.87 ($\bar{X}$ = 21.71, S.D. = 3.87), students' post-test scores on recorder practice were a significantly higher than the pre-test scores at the .01 level. and 2) The results of the satisfaction study on the management of learning in melodic reading by reading the proselytizing four polite stabilizers on social media Matthayomsuksa 2 students at Phatongwitthayamulnithi School, Hatyai District, Songkhla Province. There is a considerable level of overall satisfaction ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.64)

Keywords: Poetry Reading, Polite Stabilizer, Social Media

บทนำ

การอ่านทำนองเสนาะได้รับความนิยมตลอดมาทั้งในหมู่ชาววัง และชาวบ้าน ต่อมาการอ่านทำนองเสนาะได้แพร่หลายเข้ามาสู่โรงเรียน โดยมีชั่วโมงให้นักเรียนอ่านฟังเสียงและท่องบทอาขยานก่อนเลิกเรียนทุกวัน จนกระทั่งปัจจุบันสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ถือว่าการอ่านทำนองเสนาะเป็นกิจกรรมทางภาษาและวรรณศิลป์ที่มีคุณค่าเป็นอย่างมาก นับเป็นเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะของไทย สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อถ่ายทอดความคิดในบทวรรณคดีกวีนิพนธ์ให้ผู้เรียนรู้สึกซาบซึ้งในความไพเราะของบทประพันธ์ร้อยกรอง และเข้าถึงรสของวรรณคดีที่เรียนได้ อีกทั้งยังช่วยเปลี่ยนบรรยากาศในห้องเรียนให้รื่นรมย์ มีชีวิตชีวา น่าเรียนมากยิ่งขึ้น ประโยชน์ของการอ่านทำนองเสนาะที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ ทำให้นักเรียนเข้าใจและจำบทวรรณคดีกวีนิพนธ์ได้เร็วยิ่งขึ้น และชวนให้สนใจอยากอ่านบทอื่น ๆ ต่อไป ช่วยในการศึกษาและถ่ายทอดวรรณคดี ช่วยเผยแพร่วรรณคดีให้กว้างขวางขึ้น ช่วยสร้างความสนใจด้านการเรียนวรรณคดีให้มากยิ่งขึ้นในทุกระดับการศึกษา ช่วยเสริมการแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองให้ไพเราะขึ้น สามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่งที่ถ่ายทอดผ่านถ้อยคำ รวมทั้งเข้าใจได้ว่าบทประพันธ์ของไทยเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านเสียงวรรณยุกต์ นอกจากนี้ นักเรียนย่อมจะพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองด้วยการออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน มีความกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง (นันทา ชุนภักดี, 2557: 62-63) การอ่านทำนองเสนาะเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรมัธยมศึกษากลุ่มวิชาภาษาไทยด้านการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ม.2/1 อ่านออกเสียงร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 8) มีงานวิจัยที่ศึกษาถึงวิธีการจัดการเรียนรู้และเทคนิคที่นำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะ ดังที่ ขจรศรี ขาดิกานนท์ (2560: 6) กล่าวว่า ครูผู้สอนจะจัดลำดับการเรียนรู้ตามชนิดของร้อยกรองโดยยึดตามตำราที่ใช้เรียนใช้สอนในโรงเรียนมัธยมทั่วไป ซึ่งมีเพียง 5 ชนิด คือ โคลง ร่าย ฉันท์ กาพย์ และกลอนเท่านั้น การกำหนดชนิดคำประพันธ์ที่จะเรียนก่อนหลัง มักนิยมจากคำประพันธ์ที่ง่ายไปหายากเป็นลำดับไป ในด้านเนื้อหาจะกำหนดส่วนที่เป็นพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้เบื้องต้น และขยายเนื้อหาออกไปมากขึ้นตามศักยภาพผู้เรียน และเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้มีการจัดการเรียนรู้ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ให้เลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ซึ่งได้เลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ (Online) จากการเรียนรู้ที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนรู้ ความกระตือรือร้นลดน้อยลง อีกทั้งนักเรียนไม่กล้าแสดงออก โดยเฉพาะการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ ส่งผลให้มีผลการเรียนไม่ผ่านตัวชี้วัด ซึ่งปัญหาที่พบ ได้แก่ อ่าน

ออกเสียงทำนองเสนาะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง ออกเสียง ร ล ว คำควบกล้ำ ไม่ชัดเจน การเอื้อนเสียงเน้นเสียงหนักเบายังไม่ดีเท่าที่ควร เป็นเหตุให้อ่านติดขัด ขาดความไพเราะ จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาภาษาไทย ไม่มีความสุขกับการเรียน อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนอีกด้วย ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในเรื่องของการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ ครูผู้สอนต้องมุ่งเน้นการฝึกทักษะการอ่าน เน้นการจัดการเรียนรู้โดยผ่านการลงมือปฏิบัติ การฝึกฝนซ้ำ ๆ สำหรับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการใช้นวัตกรรม สื่อออนไลน์บูรณาการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ดังที่ เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2559 : 202) กล่าวว่า สื่อการสอนเป็นอุปกรณ์ที่สามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ สามารถทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงหาแนวทางที่จะพัฒนาผู้เรียนและวิธีส่งเสริมความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยการนำเทคโนโลยี Google Apps for Education มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถสร้างความปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน รวมถึงระบบการส่งและจัดเก็บผลงานต่าง ๆ อย่างง่ายดาย มีความทันสมัย และสะดวกสบายในการจัดการเรียนรู้ ช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่น่าเบื่อในการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

1. แนวคิด ทฤษฎี

1.1 การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ

ไชศิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2558 : 47) ที่มาหรือต้นเค้าของการอ่านทำนองเสนาะสันนิษฐานได้ว่าเกิดจากการดำเนินชีวิตของคนไทยในสมัยก่อน ที่มีความคิดเกี่ยวกับการร้องเพลงทำนองต่าง ๆ ตลอดจนมาทั้งนี้จากเหตุผลที่ว่า คนไทยมีนิสัยชอบพูดคำคล้องจองให้มีจังหวะด้วยลักษณะสัมผัสกัน จึงทำให้คำมีระดับเสียงสูงต่ำเหมือนดนตรี เมื่อประดิษฐ์ทำนองง่าย ๆ ใส่เข้าไปก็ทำให้สามารถสร้างบทเพลงร้องขึ้นมาได้แล้ว และศิลปะการอ่านทำนองเสนาะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่าน และความไพเราะของบท

ประพันธ์แต่ละประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านทำนองเสนาะจึงต้องศึกษาวิธีการอ่านให้ไพเราะ และต้องหมั่นฝึกฝนการอ่านจนเกิดความชำนาญ

มนตรี ตราโมท (2557 : 50) ศิลปะการอ่านทำนองเสนาะอยู่ที่ตัวผู้อ่านต้องรู้จักวิธีการอ่านทอดเสียง โดยผ่อนจังหวะให้ช้าลง การเอื้อนเสียงโดยการลากเสียงช้า ๆ เพื่อให้เข้ากับจังหวะและให้ทางเสียงไพเราะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 528) การอ่านทำนองเสนาะ หมายถึง วิธีการอ่านออกเสียงอย่างไพเราะตามลีลาของบทร้อยกรองแต่ละประเภท หรือหมายถึงการอ่านตามทำนอง (ทำนอง = ระบบเสียงสูงต่ำ ซึ่งมีจังหวะสั้นยาว) เพื่อให้เกิดความเสนาะ (เสนาะ, น่าฟัง, เพราะ, วังเวงใจ)

สรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ หมายถึง วิธีการออกเสียงอย่างไพเราะ โดยมีการเอื้อนเสียง เน้นสัมผัสคำคล้องจอง ออกเสียงตามจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองของบทร้อยกรองแต่ละประเภท เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน โดยผู้อ่านต้องเปล่งเสียงให้มีความสูง-ต่ำ ไม่ดังจนเกินไปและไม่เบาจนเกินไป มีจังหวะสั้นยาว ตามลีลาท่วงทำนองของบทร้อยกรองแต่ละประเภท เพื่อให้เกิดความไพเราะ น่าฟัง และซาบซึ้งในรสของเรื่องที่อ่าน

1.2 บทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ

สุพรรณิ วราทร (2560 : 35-39) กล่าวว่า โคลงสี่สุภาพ มีมาตั้งแต่สมัยต้นอยุธยาในมหาชาติคำหลวง โคลงนิราศหริภุญชัย และลิลิตพระลอ สมัยธนบุรี ได้แก่ โคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี และลิลิตเพชรมงกุฎ สมัยรัตนโกสินทร์ วรรณกรรมที่ใช้โคลงสี่สุภาพที่เด่น ๆ ได้แก่ ลิลิตตะเลงพ่าย โคลงนิราศนรินทร์ โคลงนิราศสุพรรณ โคลงโลกนิติ สามกรุงเป็นโคลงชนิดหนึ่งที่กวีนิยมแต่งมากที่สุดด้วยเสน่ห์ของการบังคับวรรณยุกต์เอกโทที่ลงตัว ไพเราะสวยงาม

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2560 : 11) ได้กล่าวถึงโคลงสี่สุภาพว่า โคลงสี่สุภาพ คือ คำประพันธ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีวิธีเรียบเรียงถ้อยคำเข้าคณะ มีกำหนดเอกโท และสัมผัส แต่มีได้บัญญัติบังคับครุหลุ และการแต่งโคลงจะต้องมีลักษณะบังคับหรือบัญญัติ 6 อย่าง คือ คณะ พยางค์ สัมผัส เอกโท คำเป็นคำตาย และคำสร้อย

สุภาพร มากแจ้ง (2560 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงโคลงสี่สุภาพว่า โคลงสี่สุภาพ เป็นโคลงชนิดหนึ่งที่กวีนิยมแต่งมากที่สุด ด้วยเสน่ห์ของการบังคับวรรณยุกต์เอกโทอันเป็นมรดกของภาษาไทยที่ลงตัวที่สุด และได้กล่าวถึงลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพไว้ ดังนี้ หนึ่งบทมี 4 บาท , 3 บาทแรกบาทละ 7 คำ บาทที่สี่ 9 คำ ดังนี้ บาทที่ 1 มี 7 คำ บาทที่ 2 มี 7 คำ บาทที่ 3 มี 7 คำ และบาทที่ 4 มี 9 คำ 1 บาท แบ่งเป็น 2 วรรค วรรคแรก 5 คำ วรรคหลัง 2 คำ ยกเว้นบาทที่ 4 จะมีวรรคหลัง 4 คำ สรุปรวม 1 บทประกอบด้วย 30 คำ มีคำสร้อยได้ในบาทที่ 1 บาทที่ 3 คำสร้อย คือ คำที่แต่งเติมต่อท้ายบาท เพื่อทำให้ได้ใจความครบถ้วน ถ้าโคลงบาทใดได้ความครบถ้วนแล้วก็ไม่จำเป็นต้องเติมคำสร้อย คำสร้อยที่ใช้ในโคลงสี่สุภาพนั้นจะใช้ต่อเมื่อความขาด หรือยังไม่สมบูรณ์ หากได้ใจความอยู่แล้วไม่ต้องใส่เพราะจะทำให้ "รกร้อย"

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า บทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ เป็นโคลงที่กวีนิยมแต่งมากที่สุด เพราะโคลงสี่สุภาพนั้นมีความไพเราะทั้งด้านการใช้ภาษา และท่วงทำนอง โคลงสี่สุภาพที่รู้จักกันดี ได้แก่ ลิลิตพระลอ โคลงโลกนิติ ลิลิตตะเลงพ่าย เป็นต้น ซึ่งโคลงสี่สุภาพจะมีการบังคับฉันทลักษณ์ ได้แก่ คณะ สัมผัส จำนวนคำ คำเอกคำโท (สามารถใช้เอกโทสโทสแทนได้) และคำสร้อยจะอยู่ในบาทที่ 1 กับ 3 เป็นคำที่นำมาใส่เพื่อให้เกิดความไพเราะ หรือเพื่อให้เนื้อหาได้ใจความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะมีหรือไม่ก็ได้ อาทิเช่น พ่อ แม่ พี่ นา นอ เอย รา ฤ แส เฮย เอย เป็นต้น

1.3 สื่อสังคมออนไลน์

ราชกิจจานุเบกษา ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2564 : 10) ได้บัญญัติไว้ว่า สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) หมายความว่า สื่อหรือช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet Intermediary) ที่เน้นการสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาระหว่างผู้ใช้งานด้วยกัน (Creation and Exchange of User-generated Content) หรือสนับสนุนการสื่อสารสองทางหรือการนำเสนอและเผยแพร่เนื้อหาในวงกว้างได้ด้วยตนเอง ไม่จำกัดเฉพาะ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชัน กระดานข่าว เครือข่ายสังคมออนไลน์ สื่อสำหรับการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเนื้อหาที่เป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ภาพนิ่ง เสียง วิดีทัศน์ หรือแฟ้มข้อมูล หรือให้บริการเนื้อหาที่เก็บข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต บล็อก (blogs) เว็บไซต์สำหรับการสร้างและแก้ไขเนื้อหาร่วมกัน เกมออนไลน์หรือโลกเสมือนที่มีผู้ใช้งานหลายคน หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อออนไลน์อื่นในลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันที่เปิดให้ใช้งาน เพื่อเป็นช่องทางสื่อสารระหว่างบุคคลระหว่างกลุ่มบุคคลหรือกับสาธารณะ

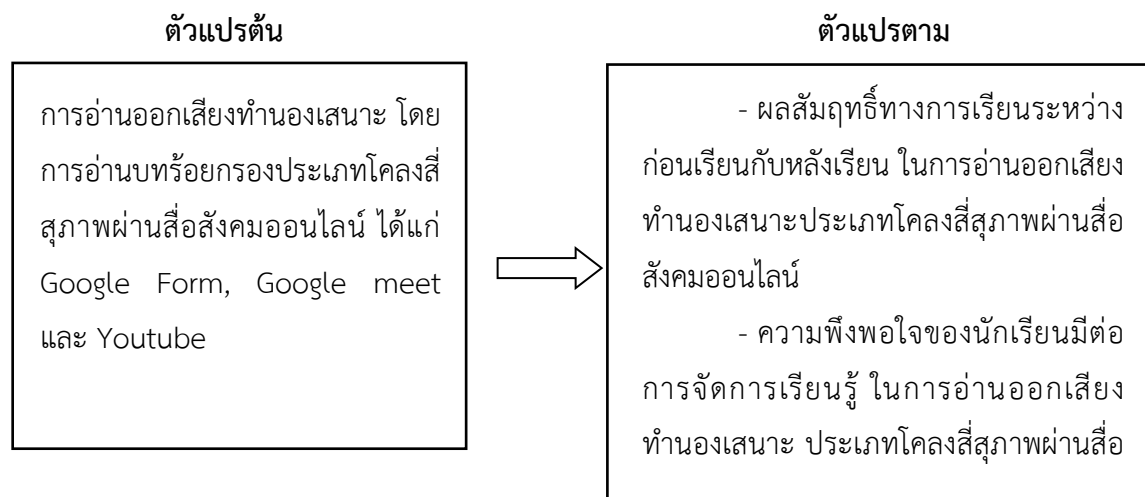
ราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 22) ได้บัญญัติคำว่า "Social Media" ไว้ว่า "สื่อสังคม" หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้บุคคลทั่วไปมีส่วนร่วม สร้าง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้

อรรถพร วงศ์แก้วทอง (2553 : 12) กล่าวว่าสื่อสังคมออนไลน์ คือ สื่อดิจิทัล หรือซอฟต์แวร์ที่ทำงานอยู่บนพื้นฐานของระบบเว็บ หรือเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม เพื่อให้ผู้ใช้ในโลกออนไลน์สามารถแลกเปลี่ยนแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวกับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกันในสังคมมนุษย์ เช่น การติดต่อสื่อสาร การแบ่งปันความรู้ การจัดการความรู้ เป็นต้น

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างกันบนเครือข่ายสังคม ผ่านอุปกรณ์ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้สามารถเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร หรือส่งต่อเนื้อหาได้ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ยูทูบ (YouTube) Google Form Google meet เป็นต้น และในปัจจุบันการใช้สื่อสังคมออนไลน์ได้รับความนิยมจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมาก เนื่องจากเป็นช่องทางที่สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวก

รวดเร็ว นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ การเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ส่งผลต่อการสร้างประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ให้กับบุคคล

2. กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5, 2/6 และ 2/7 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 136 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 42 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Koul, 1984 : 108)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เรื่องการอ่านบทร้อยกรอง จำนวน 2 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง

2) แบบบันทึกการฝึกทักษะการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะ เรื่องลิลิตพระลอ โดยการฝึกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เป็นการฝึกทักษะการอ่านทำนองเสนาะระหว่างเรียนประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการทำบท ร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตง วิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นแบบทดสอบใช้ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน 1 ชุด โดยตอบผ่านสื่อ Google form ที่ผู้วิจัยสร้างไว้ ซึ่งมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.2 ขึ้นไป

4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ ในการอ่านออกเสียงทำนอง เสนาะ โดยการทำบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scaie) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านบทร้อยกรอง จำนวน 2 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม สารการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสารการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2

3.1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะ

3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผน รวมทั้งหมด 6 ชั่วโมง โดยมี รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 2. สารสำคัญ 3. จุดประสงค์ การเรียนรู้ 4. ชิ้นงาน/ภาระงาน 5. กิจกรรมการเรียนรู้ 6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 7. การวัดและประเมินผล และ 8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

3.1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย หัวหน้ากลุ่ม สารการเรียนรู้ภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ด้าน การใช้ภาษาและเนื้อหา

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ในการอ่าน ออกเสียงทำนองเสนาะโดยการทำบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เป็น แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 1 ชุด

3.2.1 ศึกษาเนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2.2 ศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพแบบทำนองเสนาะ

3.2.3 สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 41 ข้อ

3.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และจุดประสงค์ หาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์
0 เมื่อไม่แน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์
-1 เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

3.2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.25-0.75 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.25 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับโดยใช้สูตรครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.75

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ ในการอ่านออกเสียง ทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์

3.3.2 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และประเมินคุณภาพแบบสอบถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยเตรียมความพร้อม ดังนี้

4.1.1 สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1.2 ทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4.1.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน เรื่อง การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Google Form)

4.2 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

4.2.1 คณะผู้วิจัยดำเนินการสอนในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google meet เพื่อเป็นห้องเรียนในการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ระยะเวลาที่ใช้ทั้งหมด 6 ชั่วโมง

4.2.2 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การอ่านทำนองเสนาะโดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ เป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4.3 กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และหาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) รวมทั้งค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร K.R. – 20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (กาญจนา วัฒนา, 2550: 192) จากนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย

5.2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยทดสอบค่าที (t-test dependent samples)

5.2.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอบางขัน จังหวัดสงขลา

คะแนน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ทดสอบก่อนเรียน	42	17.02	3.032	-10.635	.000
ทดสอบหลังเรียน	42	21.71	3.865		

** P < .01

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเท่ากับ 17.02 ($\bar{X} = 17.02$) คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เท่ากับ 21.71 ($\bar{X} = 21.71$) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอบางขัน จังหวัดสงขลา

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกชอบ และสนุกสนานเพลิดเพลินในการจัดการเรียนรู้	4.29	0.55	ระดับมาก
2. ครูผู้สอนมีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นกันเอง	4.62	0.58	ระดับมากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้ มีเนื้อหาว่าง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.57	ระดับมาก
4. การจัดการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหา ลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ทำให้ง่ายต่อการศึกษารู้	4.19	0.67	ระดับมาก
5. จัดลำดับเวลาในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	4.38	0.58	ระดับมาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
6. บรรยากาศในห้องเรียน (google meet) มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้	4.29	0.84	ระดับมาก
7. การใช้สื่อสังคมออนไลน์มีความสะดวกสบาย รวดเร็ว และทันสมัยในการจัดการเรียนรู้	4.48	0.80	ระดับมาก
8. สื่อการสอนมีการออกแบบตัวอักษร และขนาดตัวอักษรให้มองเห็นได้ชัดเจน อ่านง่าย	4.48	0.59	ระดับมาก
9. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการทางด้านทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะมากขึ้น	4.38	0.49	ระดับมาก
10. นักเรียนมีความสามารถทางด้านการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะมากขึ้น	4.38	0.58	ระดับมาก
11. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต	4.14	0.65	ระดับมาก
12. นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.29	0.77	ระดับมาก
รวม	4.35	0.64	ระดับมาก

จากตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.64)

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 ($\bar{X} = 17.02$, S.D. = 3.03) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.87 ($\bar{X} = 21.71$, S.D. = 3.87) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรอง ประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 อันดับแรก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอน ด้านการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นกันเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.58) มีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์มีความสะดวกสบาย รวดเร็ว และทันสมัยในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.80) มีความพึงพอใจต่อสื่อการสอน มีการออกแบบตัวอักษรและขนาดตัวอักษรให้มองเห็นได้ชัดเจน อ่านง่าย ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.59) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการ ทางด้านทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.49) และนักเรียนมีความสามารถทางด้านการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 3.03 ($\bar{X} = 17.02$, S.D. = 3.03) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 3.87 ($\bar{X} = 21.71$, S.D. = 3.87) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ ภาวิณี ภูมิเยี่ยม (2557 : 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรอง ประเภทกาพย์ยานี 11 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรอง ประเภทกาพย์ยานี 11 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเป็นกันเองกับนักเรียน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกนำไปสู่พัฒนาการทางด้านทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะมากขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรอง ประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 อันดับแรก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ

ครูผู้สอน ด้านการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นกันเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.58) มีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์ออนไลน์มีความสะดวกสบาย รวดเร็ว และทันสมัยในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.80) มีความพึงพอใจต่อสื่อการสอน มีการออกแบบตัวอักษรและขนาดตัวอักษรให้มองเห็นได้ชัดเจน อ่านง่าย ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.59) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนากการ ทางด้านทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.49) และนักเรียนมีความสามารถทางด้านการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ สอดคล้องกับ ณพัฐิกา อริยะอนันต์เดช (2561: 72) ได้ศึกษาการใช้แอปพลิเคชันคาสทูทเป็นสื่อการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม เรื่องการสื่อสารในงานอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแอปพลิเคชันคาสทูทในการสอนวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม เรื่องการสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจจากแบบประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับ "มาก" ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ นพรัตน์ มีศรี (2561: 22) ที่ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทสำคัญของครูผู้สอนในยุค Thailand 4.0 คือ ครูมีหน้าที่วางแผนการจัดการเรียนรู้ไปในทิศทางเชิงสร้างสรรค์ โดยการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ รวมถึงการเตรียมสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับวัยและเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ และสนุกกับการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- กาญจนา วัฒนา. (2550). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- ขจรศรี ขาดิกานนท์. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะจากนิทานส่งเสริมคุณธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไซสิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2558). *ประวัติความเป็นมาของการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- ณพัฐิกา อริยะอนันต์เดช. (2561). *การใช้แอปพลิเคชันคาสทูทเป็นสื่อการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม เรื่องการสื่อสารในงานอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ. ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ มีศรี. (2561). *การใช้สื่อออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้*. ขอนแก่น : ภาควิชาโสต คอ นาสิกการังษวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นันทา ชุนภักดี. (2557). “การอ่านทำนองเสนาะ” ใน คีตวรรณกรรม. เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมทักษะการสอนภาษาไทยแนวคีตวรรณกรรม. นครปฐม : ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาวิณี ภูมิเยี่ยม. (2557). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2564, จาก <http://www.ithesis-ir.su.ac.th>

มนตรี ตราโมท. (2557). ศิลปะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : ม.ป.พ. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2564, จาก <http://www.stvc.ac.th/elearning/stat/csu3.html>

ราชกิจจานุเบกษา ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2564). หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2564. เล่ม 138 ตอนพิเศษ 188ง. 13 สิงหาคม 2564.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). ความหมายของการอ่านทำนองเสนาะ. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). Social Media. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพัฒนาศาสตร์และเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุภาพร มากแจ้ง. (2560). โคลงสี่สุภาพ. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม พ.ศ.2564, จาก <https://sites.kar-taeng-kholng-si-suphaph>

สุพรรณิ วราทร. (2560). บทร้อยกรองโคลงสี่สุภาพ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : กรุงเทพฯ. ถ่ายเอกสาร.

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. (2559). วิธีการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนโดยใช้เกม. ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ. ถ่ายเอกสาร.

อลงกรณ์ พลอยแก้ว. (2560). ลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

อรรณพ วงศ์แก้วทอง. (2553). สื่อสังคมออนไลน์. กรุงเทพฯ : เพลิดเพลินการพิมพ์

Koul. (1984). วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก. (น. 108). สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2564, จาก www.udru/oldsite/elearning.com

Likert. มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scaie). สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2564, จาก <http://www.stvc.ac.th/elearning/statYoutube>.